

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/11/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

35/2011. (II. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2011. január 5-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 9-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. január 5-én, levélben fordult beadvánnyal a Testülethez, amelyben az alábbiakat adta elő. Leírása szerint panasszal kívánt élni előzetes letartóztatása miatt, mégpedig a következő indokok alapján: Egyrészt a rendőrség hamis tanúvallomás alapján tartóztatta le őt 2010. december 1-jén. Másrészt az ügyészégi iratban szereplő kisbusz nem a panaszos tulajdona. Harmadrészt a gyanúsításában szereplő „bűntársak”, akik rá nézve terhelő vallomást tettek, ezt a rendőrök pszichikai ráhatására tették.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

2) A vizsgált esetben a panaszos egyértelműen az előzetes letartóztatása ellen kívánt jogorvoslattal élni. Az előzetes letartóztatás egy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) kényszerintézkedésekről szóló VIII. Fejezetének II. Címében szabályozott kényszerintézkedés, amellyel szemben az ott meghatározott jogorvoslatnak van helye.

A Be. 129. §-a szerint: „(1) Az előzetes letartóztatás a terhelt személyi szabadságának bírói elvonása a jogerős ügydöntő határozat meghozatala előtt. (2) A terhelt előzetes letartóztatásának szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt folytatott eljárásban, és akkor van helye, ha a) megszökött, a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság elől elrejtőzött, vagy szökést kísérelt meg, illetőleg az eljárás során ellene újabb, szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény miatt eljárás indult, b) szökésének vagy elrejtőzésének veszélyére tekintettel vagy más okból megalapozottan feltehető, hogy az eljárási cselekményeknél a jelenléte másképp nem biztosítható, c) megalapozottan feltehető, hogy szabadlábon hagyása esetén, különösen a tanúk befolyásolásával vagy megfélemlítésével, tárgyi bizonyítási eszköz, okirat megsemmisítésével, meghamisításával vagy elrejtésével megghiúsítaná, megnehezítené vagy veszélyeztetné a bizonyítást, d) megalapozottan feltehető, hogy szabadlábon hagyása esetén a megkísérelt vagy előkészített bűncselekményt véghezvinné, vagy szabadságvesztéssel büntetendő újabb bűncselekményt követne el.” A Be. 130. § (1) bekezdése szerint: „Az előzetes letartóztatás elrendeléséről – a vádirat benyújtásáig az ügyész indítványára a IX. Fejezet VI. Címe szerinti eljárásban – a bíróság határoz.” A 131. § (1) bekezdése szerint: „A vádirat benyújtása előtt elrendelt előzetes letartóztatás az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, de legfeljebb egy hónapig tart. Az előzetes letartóztatást a nyomozási bíró alkalmanként legfeljebb három hónappal, összesen legfeljebb az előzetes letartóztatás elrendelésétől számított egy év elteltéig meghosszabbíthatja. Ezt követően az előzetes letartóztatást a megyei bíróság egyesbíróként eljárva, a nyomozási bíró eljárására vonatkozó szabályok szerint, alkalmanként legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja.” A Be. 133. §-a alapján: „(1) Az előzetes letartóztatás megszüntetése iránti indítványt a bíróság érdemben megvizsgálja, és erről indokolt határozatot hoz. Ha a terhelt, illetőleg a védő az ismételt indítványban új körülményre nem hivatkozik, a bíróság az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja. (2) Ha az előzetes letartóztatás elrendelése, meghosszabbítása, illetőleg fenntartása óta három hónap eltelt, az (1) bekezdés második mondata nem alkalmazható.” A Be.-nek a nyomozási bíró eljárásáról szóló IX. Fejezet II. Címe 215. § (1) bekezdése szerint: „A nyomozási bíró

határozata ellen az jelenthet be fellebbezést, akivel a határozatot közölték. A kihirdetés útján közölt határozat elleni fellebbezést a kihirdetés után nyomban be kell jelenteni. Az a jogosult, aki a határozat kihirdetésén nem vett részt, a fellebbezését az üléstől számított három napon belül jelentheti be. A kézbesítés útján közölt határozat ellen a fellebbezést a jogosult a kézbesítéstől számított három napon belül jelentheti be.”

3) Mindezek alapján az előzetes letartóztatás nem minősül az Rtv. IV–VI. fejezeteiben szabályozott rendőri intézkedésnek, illetve kényszerítő eszköz-alkalmazásnak. Az előzetes letartóztatást elrendelő határozat ellen – amennyiben azt a nyomozási bíró határozata rendelte el – a Be. hivatkozott 215. § (1) bekezdése szerint lehet fellebbezéssel élni. Ezen kívül a panaszosnak (és jogi képviselőjének) a Be. 133. §-a szerint lehetőségében áll indítványban kérelmezni az előzetes letartóztatás megszüntetését, bizonyítva, hogy az előzetes letartóztatás elrendelésének említett speciális körülményei nem állnak fenn.

III.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2011. február 09.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag